

Οι Θυρωροί της νύχτας...

από την ταινία «Ο Θυρωρός της νύχτας» της Liliana Cavani

Μέσα σε διάστημα μικρότερο από 100 μέρες, 3 δολοφονικές πράξεις, γκαγκστερικού τύπου, έρχονται να προσθέσουν σκηνές φρίκης στο σχέδιο σεναρίου για μια εκβιαστική εθνική και οικονομική αποδυνάμωση της χώρας και του λαού μας...

Σε τέτοιο, λοιπόν, σουρεάλ, ανασφαλές, φοβικό και παντελώς αφερέγγυο περιβάλλον, από τη μία στέκουν, λογικά αντίπαλες, η επίσημη πολιτική ηγεσία που εξαναγκασμένη απεργάζεται επώδυνα μακροχρόνια μέτρα και οι περιθωριακές «ομάδες μίσους» που σκοτώνουν κατά βούληση και από την άλλη στέκει η μεγάλη κι ανώνυμη μάζα που καρτερικά υποφέρει αλλά υπομένει.

Το συνυπογραφέν μνημόνιο, συμπεριλαμβανομένων των «αμετάφραστων» τμημάτων του, κατέχει στη συνείδηση των πολιτικών της εξουσίας ισχύ θεϊκής και μοναδικής σωτήριας εντολής και οποιαδήποτε άλλη ενδεχόμενη επιλογή δεν συζητείται κάν.

Αυτή η εμμονή θα είχε κάποιο κύρος, **α)** αν αυτοί που την υποστηρίζουν δεν ήταν οι ίδιοι οι κύριοι υπαίτιοι και το κύριο μέρος του προβλήματος που προσπαθούν τώρα να επιλύσουν και **β)** αν έπειθαν από τον τρόπο και τα αποτελέσματα της μέχρι τώρα διακυβέρνησης ότι πραγματικά αλλάζουν ρότα.

Δεν πιστεύω, ωστόσο, ότι οι σημερινοί πολιτικοί μας στο σύνολο τους δεν θέλουν το καλύτερο. Απλώς δεν μπορούν. Δεν έχουν ίσως την αναγκαία πληροφόρηση, τις αναγκαίες τεχνοκρατικές γνώσεις να προλαβαίνουν τις δυσμενείς εξελίξεις ή

να σχεδιάζουν και να εκτελούν πρωτοβουλίες με αποτέλεσμα. Είναι κυρίως διαχειριστές των έτοιμων λύσεων των ξένων και από αυτήν την άποψη πορευόμαστε στον αυτόματο ξένο πιλότο χωρίς Ελληνική πολιτική ηγεσία. Δεν είναι τυχαίο ότι στην τελευταία έρευνα της MRB το 46,1% των ερωτηθέντων θεωρεί ότι αυτήν τη στιγμή η χώρα δεν έχει κατάλληλο πολιτικό ηγέτη.

Όμως, η τυφλή βία των διαφόρων «ομάδων μίσους» ανακηρύσσεται πλέον σε δύναμη που μπορεί να κτυπά και να εξοντώνει όποιον και όποτε θέλει. Από τον πιο αδύναμο πολίτη, όπως τον μικρό Αφγανό αλλά και τον οποιοδήποτε Έλληνα πολίτη, όπως τους εργαζόμενους της MARFIN, μέχρι και συνεργάτες του υπεύθυνου Υπουργού για την Δημόσια Ασφάλεια ή και αυτόν τον ίδιο.

Αλίμονο όμως! Η σταδιακή μύηση της κοινωνίας στην αποδοχή μιας αναπότρεπτης κατώτερης ζωής, οικονομικά, ηθικά και πολιτιστικά και ο σταδιακός της εθισμός σε μια πραγματικότητα μηχανών βίας είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος της περιόδου που διανύουμε. *Λες, "οι θυρωροί της νύχτας" να έχουν επιβληθεί και μια ιδιότυπη σαδο-μαζοχιστική σχέση να αρχίζει πλέον να αναπτύσσεται και να εξελίσσεται σε όλην την Επικράτεια?... Ή μήπως έχουν κάποια βάση οι σκέψεις του Manuel Barroso?... Αλλά προς ποιάν κατεύθυνση, αυτήν της εξέγερσης ή την άλλη της βίαιης καταστολής?...*

Δ. Τρικεριώτης